

اندەرسەن

تائىدا مالى ھەرە گىلەر ①

اندھرسەن

تاڭدامالى ھەرە گلەر

1

ولىتار باسپاسى

图书在版编目 (CIP) 数据

安徒生童话故事集 1 / (丹) 安徒生 (Andersen, H. C.) 著; 叶尔江译. —北京: 民族出版社,
2006.5 (托起明天的太阳——民文青少年读物丛书)

ISBN 7-105-07709-3

I. 安... II. ①安... ②叶 III. 童话—作品集—丹麦—近代—哈萨克语 (中国少数民族语言)
IV. I 534.88

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2006) 第 052570 号

安徒生童话故事集 1

安徒生 (Andersen, H. C.)

编者： 赛力克 孙哈泰

责任编辑： 巴克特拜克

封面设计： 吾要

出版发行： 民族出版社

社 址： 北京市和平里北街 14 号

邮 编： 100013

网 址： <http://www.e56.com.cn>

电 话： 010—64228006

经 销： 各地新华书店

印 刷： 北京艺辉印刷有限公司印刷

开 本： 787 毫米×1092 毫米 1/24

印 张： 5.25 **插图印张：** 1

版 印 次： 2006 年 6 月第 1 版 2006 年 6 月北京第 1 次印刷

印 数： 0001—3000 册

定 价： 9.50 元

باسپااعا دايىنداعان: سەرىك سۇڭھاتاي
جاۋاپتى رەداكتورى: باقىتەك توقتاسىن ۋلى
مۇقاپاباسىن جوبالاعان: ئىباۋ

اندرىسىن تاكىدالى مەتكەللىر (1)
ح . ڭ اندرىسىن

بىلەپ تاراقوش ئۆلتۈر بىلەپلى

اندرىسى: بىيجىڭ شەعىس قلا رايونى حىبىڭلى سولتوشتىك كوشمى 14-اۇلا

پوچتا ٗنۇمىرى: 100013

تەللىفون ٗنۇمىرى: 010-64228006

تەر بەكەتى: <http://www.e56.com.cn>

بىلەپ زاۋۇنى: يەخۇي بىلەپ زاۋىدىدا بىسىلىدى

ساتقۇش وۇن: شىئىنەۋە كىتاب دۆكىنلىرىنىدە ساتىلادى

ولىملىك: 787 مىللەيمەتر × 1092 مىللەيمەتر، 24 نۇمات

بىلەپ تابىقى 5.25 سۈرەتتى بىلەپ تابىقى 1:

بىلەپلى: 2006-جىلى ماۇسم بىرىنىشى بىلەپلى

بىلەپلى: 2006-جىلى ماۇسم، بىيجىڭلە، 1-بىلەپلى

تارالىم: 0001—3000

بىلەپلى: 50. يۈزىن

جالىن بىلەپلى، شاشچاىي حالىق لىسمۇنر بىلەپلى، يىلىن بىلەپلى، جىليلىن فوتۇرمۇت جانە ئىنىشى بىلەپلى قاتارلى بىلەپلەردىن اندرىسىن
تۈرالى شىققان كىتابتارادى پايدالاندىق.

باسپادان

جاستار مەن جاس و سپیرىمەر— و تانىمىزدىك بولاشاعى . و لىتتاردىك دامۇيى مەن العا باسۇ ئۆمىتى از ۋەلت جاستارى مەن جاس و سپيرىمەرنىڭ اقاۋىسىز مەسىيېپ-هـ جەتنىنە بايانلىستى . جاپىاي دۈگەلەك داۋەلتىن قۇرغۇ ، جۇڭخۇا و لىتتارنىڭ ۋەلى كوركەپ-گۈلدەنۋىن جۇزەگە اسرۇ ساپارىندا ھىلىمۇز ۋەلى مۇزاتى ، و سكەلەك ئۇمورالدى ، بىلىمدى قادىرلەيتىن ، مول ئېلىمىدى ، جان-جاقتىلى جەتلەكىن ، باڭالىق جاراۋىغا باتىل ، قاجىماس قاجىرىلى ، بەلسەنە العا ۋەمنىلاتىن ئار ۋەلت دارىن دىلارنىڭ زاپاپاس قوسىنى مەن سەترىنىڭ ئىز باسالار لارىن قاجەت ھەتىدى .

”كتىپ—ادامىزات العا باسۇنىڭ باسپادانىعى“ . از ۋەلت جاستارى مەن جاس و سپيرىمەرنىڭ مەسىيېپ-هـ جەتنى ، العا باسۇ ئەماندى دە معانىلى و قىپ ۋېرىن ئۆدەن قول ۋەزە المايدى . قالكى از ۋەلت جاستارى مەن جاس و سپيرىمەرنىڭ علمى بىلىمەردى ۋېرىن ئۆـ يەيدىالق-ئۇمورال ساپاسىن جوغرابىلاتۇ ، رۇجانى مادەنېيت تۈرمىسىن بايتۇ فاقەتنىن قاناعتانىندىر ئۇشىن ئىز جاستار مەن جاس و سپيرىمەرگە ارىنالغان تىزبەكتى كىتاپتاردى موڭۇل ، زاخىز ، ۋېچۈر ، فازاق ، چاۋشىان تىلدرىنده باسپادان شعارىپ و تىرمىز . يەيدىالق-ئۇمورال ، علمى بىلىم ، ادەبىيەت-كۈركەمونر ، مادەنېيت ، وققـ-أماراتۇ ، تارىخي بىلىم ، زاڭدى جالپىلاستىرۇ تارىيەسى ، قوعامدىق ئۇمر ساقاتارلى ئارقايسى جاقتارغا ساياتىن بۇل تىزبەكتى كىتاپتارغا «رەت ئىگى كۇن بىلەرنە— جاستار مەن جاس و سپيرىمەر- كە ارىنالغان تىزبەكتى كىتاپتار «دەگەن ورتاق ات قويىدىق . بۇل كىتاپتار 11-بەسجىلىدىن پىلان كەزىنەدە ارت-ارتنان جارىق كورمەكشى .

بۇل كىتاپتار از ۋەلت جاستارى مەن جاس و سپيرىمەرنىڭ وزىنە ئاتان ھەكشەلىكتىرى مەن قاجەتسىنۇن كوزدە ۋەستايى و تىرىپ ، احبارات ، باسپا ئۆسۈز باس مەكمەسى تانىتىرىغان ، جاستار مەن جاس و سپيرىمەرگە بايىتالغان ئجۇز ئۆزۈلى كىتاپتار نەممەس ئار و لىتتىڭ جەتكىنىشەكتەرنە ارىنالغان ئاستۆرلى ، ۋەزدىك ئەتلىك ئۆزۈلى ئۆزۈلى كىتاپتار دان جارىق كورگەن ، جاستار مەن جاس و سپيرىمەرگە اۋادىي قاجەت ۋەزدىك ئۆزۈلى ئەنگىز تىپ ، سارالاپ قۇراستىرىلغان جانە اۋادارىلغان . مۇندا مازمۇنى باي بىلىمدىك سىيچاتى مەن قىز بىغىلىق سىيچاتى ئەڭ ، فورماسى ئۆزان ئۆزۈلى ، ۇنىنىقتى ، تىلگە جەڭىل بولۇنما ئام بىرىلدى . از ۋەلت جاستارى مەن جاس و سپيرىم بالا لاردىك و قىپ تارىيە ئۆزىنا ، ساپاسىنىڭ جوغرابىلاؤنى جانە داۋىرە من بىرگە العا باسپ مەسىيېپ-هـ جەتنىنە پايدالى بولسا كەن دەگەن تىلەك ايتامىز .

ولىتتار باسپاسى ، 2006-ءىساۋر

«هر تەڭگى كۈن يەلەرىنىڭ—جاستار مەن جاس
و سپىرىمدىرگە ارنالغان تىزىھەكتى كىتاپتار»

مازمۇنى

1	شاپىاق تاس
11.....	ناعىز حانىشا
13.....	كىشكەنە يدانىڭ گۈلدەرى
23.....	تۈيمە قىز
37.....	پەریزات
65.....	تۈيمەدەعى
70.....	قايتپاس قايسار قالايى سولدات
77.....	جاپايى اققۇلار
100.....	ساندىق سامولەت
109.....	قۇتاڭدار
116.....	كورولدىڭ جاڭا جاساۋى

شاپاچ تاس

جول بويىندا سولدات كەلە جاتتى. بىر - مكى! ارقاسىندا قورجىنى، بەلدىگىنده قىلىشى. سواعستان وېينە قايىتىپ كەلدى. جولدا قارسى الدىنان جو عارى ھىنى كۆك تىرهەپ، تومىنگى ھىنى جەر تىرهەپ، مىستان كەمپىر شىغا كەلدى.

— جول بولسىن، ساريازىم! — دەپ گۈچ ھەن تۇستى مىستان كەمپىر — تۇ — ۋ، قىلىشىڭ قاندابى كەرمەت! قورجىنىڭ قاندابى مادۇ ھەدى! مىنە، سولدات دەپ وسنى ايت! قويىنى - قونشىڭدى بىر اقشاعا تولتىرايىنىشى سەنىڭ!

— راقىممەت، كارى مىستان، — دەدى سولدات.

— اناۋ تۈرعان كارى اعاشتى كوردىڭ عوي؟ سەددى مىستان كەمپىر، انادابى جەردە موسىپ تۈرعان اعاشتى كورسەتىپ. — ونىڭ ۇشى قوش. وشار باسىندا بىر ادام سيارلىقتاي تىسىگى بار، سودان تۇسىپ، تۇبىنە جەت. تىسىكتەن تۇسەرنىڭدە بەلىخىن ارقان بايلايمىن، ايغايلاب بەلگى بەرسەڭ، كەرى سۈبرىپ الام.

— ۋ، ونىڭ دىشىنە تۇسىپ ماعان نە كورىنىپتى؟ — دەدى سولدات.

— قويىنى - قونشىڭدى اقشاعا سىقاپ قايتاسىڭ، — دەدى مىستان. — مىشىنەن شىعارۇشى بولما، تۇبىنە دەيىن بولىلاب بارساڭ، جەر لاستىن وڭىگىپ سالغان ۋلكەن جولغا كەزىگەمىسىڭ، وندا جۈزدەن استام شام جانىپ، ساماالادابى جارىق قىپ تۇر. سونان سوڭ ھۇش مىسکىتى كورمىسىڭ، ولاردى اشۇ وڭىاي، كىلتى اۋزىڭدا. بىرینشى بولىمكە كىرسەڭ، مىڭىلەنەن ورتادا ساندىق تۇر، ونىڭ وۇستىنە مكى كۆزى تۈستەغاندابى بىر مىت جاتىر، بىراق ودان قورقۇشى بولما! مۇن ساعان شىتىرمان كۆك بەلدهەمشىمىدى بەرەيمىن، سونى دەنگە

جاییپ جبیر ده، میتى شاپ بمریپ وستاپ السپ، بەلدهەمشەنلەق وستىنە وترىعىزا قوي. ساندىقى اشىپ، شىنەگى اقشادان قالاغانىڭشا الا بىر. ول ساندىقتا عىنىڭشە بارى باقىر. ال مەمەر كۆمىس اقشا كەرمەك بولسا، وندى كەلسى بولىمگە بار. وندى كى كۈزى تىيىرمەنلىك تاسىنداي بىر میتى كورەسىلە. ودان دا قورىقپا، جامباسقا السپ وۇدا، اقشانى تىيى بىر. ودان مۇشىنى بولىمگە بار. ونداعى اعاش ساندىق وستىنە جاتقان میتىنىڭ لار كۈزى شاخىراقتا يى. شىنەمىدى ايتايمىن، كەرمەت قاباغان میت. بىراق ودان دا قىمىسىنبا. بەلدهەمشەنلەق وۇساڭ، قىڭقەن تېپىدى. التىنن كونىرىگەن شە الا بىر.

— اپەر-اي، بۇل نىدەگىن باتىپان قۇيىرىق؟ — دەدى سولىدات. — ال سوندا مۇزىلەق منىن نە قالايسىڭ، كارى مىستان؟ «قۇز اياققا باتا جۈرمەيدى» دەگىن بار عوي.

— كوك تىينىڭنىڭ كەرەگى جوق ماعان، — دەدى مىستان كەمپىر. سەمنىڭ كارى اچەمنىڭ وەتكەن جولى سول وڭىرىگە تۈشكەندە ئۆمىت قالدىرعان شاقپاڭ تاسى جاتىر، سونى اكىپ بىرسەڭ بولغانى.

— ال، نىدەشە، بەلەم بایلاب قوي ارقانىڭدى! — دەپ بۇيىرىدى سولىدات.

— بوتى! — دەدى مىستان. — ما، مىناۋ كوك بەلدهەمشەنلىق دە الا كەت!

سولىدات اعاشتىڭ باسىنا شىعىپ، قوشىنان كىرىپ دى، مىستان ايتقاندai جۈزەگىن شام توپسىنە سامالاداي جارقىراپ تۈزۈغان وڭىگىمە اپان جولغا تاپ بولدى.

شەتكى مىكتى اشىپ قالدى. استاپراللا، كى كۈزى تۈستا عاندai بىر میت سولىداتقا باجمىرايا قاراپ قالماسى بار ما.

— بارەكەلەدە! — دەپ سولىدات الگى میتى مىستانلىق بەلدهەمشەسىنە السپ وۇدى دا. بىر قالتاسىن تولقىرا باقىر السپ، ساندىقى قايتا جاۋىپ، میتى قايتادان مۇز ورنىنا وترىعىزا قويدى. سوسىن كەلسى بولىمگە باردى، مىستان بايقوس الداماپتى، وندى دا كى كۈزى تىيىرمەنلىك تاسىنداي تاعىن بىر میت وتر مکىن.

— کوزىڭدى باقىرايتپايدى — اق قوي، كوز اۋرۇ بوب جۇھەرسىڭ! — دەدى دە، سولدات الگى يېتى دە
مىستاننىڭ بىلەمەشىسىنە سىپ ۋۇرىدى.

ساندوق تولى كۇمىس اقشانى كورىپ، جاشاعى باقىر اتاۋلىنىڭ مبارىن لاقترىپ تاستاپ، قوس
قالتاسى مەن اسپالى قورجىنىن كۇمىسکە تولتىرىپ الدى. مسوپتى دە مۇشىنىشى بولمۇگە كەلدى.
ماسساغان، قۇبىجىق كەرەك بولسا! مۇندامى يېتىنىڭ كى كوزى مۇناراداي جانە دۈچگەلەك تارىزدى
اينالىپ — اينالىپ كەتمىدى مەكمەن.

— كەش جارىق! — دەپ، سولدات قولىن شەكىسىنە اپارىپ، سالىمن سارت تىكىزدى.
مۇندامى يېتى جارىق دۇئىيمىگە كەلگەننەن بىرى كورىپ تۇرۇغانى وسى.

بىراق وعان تاخىدانىپ تۇراتىن ۋاقتى جوق. ورنىنان تىك كوتىرىپ، بىلەمەشىگە بىققۇمۇنىڭ مەتكىزىدى دە،
ساندۇقى اشىپ كەپ قالدى. قۇداي ساقتاسىن! التىن دەگەن مۇنشا كۆپ بولار ما! مىناۋەتنىغا بوكىل
كۆپەنگاكىن شاھارىن توگەلىمەن ساتىپ ئۇغا بولار. وعان قوسا ماتاتى — قۇتى ساتاتىن ايدىلەردەلەك قانتىتان
جاصالغان تورايلارى مەن جەر — جاھاندابى اعاش ات، وېنىشىق سولدات، ورمە قامشىنىڭ مبارىن لاقترىپ
ساتىپ ئۇغا بولار دەي — او! دېلىدا دەگەننە سان جوق. سولدات كۇمىس تەڭىھەننىڭ مبارىن لاقترىپ
جىبىرىپ، بارلىق قالتالارىن، قورجىنى مەن بوركىن، قوينى — قونشىن التىن دېلىدا سىقىيتا تولتىرىپ،
ورنىنان ازىز تۇرۇدى. بارەكەلە، اقشاعا بەلشىسىنەن باتتى دەگەن وسى دا. الگى يېتى ورنىنا اپارىپ
جاڭىزدى دا، مىسىكتى سىرتىنان قوللىپتىپ، توبىدەگى تىسىككە قاراپ اىقايى سالدى.

— كارى مىستان، تارت كانىكى!

— شاقپاقتى الدىلە با؟ — دەپ سۇرۇدى مىستان.

— قاپ، سايتاننىڭ ساپالاڭى — اي، ئۆمىتىپ كەته جازداغان ھەمم عوي! — دەدى دە سولدات جۇڭرىپ
بارىپ شاقپاڭ ناستى سىپ كەلدى.

میستان ونی ارقانمن تارتیپ، سيرتفا شععاریپ الدی. قوس قالناسی، قوینی - قونشی، قورجینی
من سولدات که پکاسی سیقایی تولی التنس.

— شاقپاچتىڭ ساعان كەرەگى نه؟ — دەپ سۈرادى سولدات.

— وندا شارۋال بولماسىن! — دەدى میستان. — الار اقشادىي الدىڭ عوي، نندى جونىڭە تايىپ تۇر.
كانە، شاقپاچتى بىرى اكمل!

— اسقىپا، اسققان شايتان مىسى! — دەدى سولدات. — الديمن جانىڭ بارىندا مىنا شاقپاچتىڭ نه
قايسىتى بار كەنن ايت، ايتپىسە، قىلىشىمىدى سۈرپىپ ئىپ، شاقشا باسخىدى قايعىپ تۇسىرمۇ!
— ايتپايمىن! — دەپ قاساردى میستان كەمپىر.

سولدات قىلىشىن جارق تكىزىپ، میستاننىڭ باسمىن قاقتى دا تۇسىردى. كارى میستان سەسىپەي
قاتتى. ال سولدات بار اقشانى بىلدەمشىگە تۈپىپ ارقلاب الدى دا، شاقپاچتى قالناسىنا تېقتى. مۇيىتىپ
شاھارعا قاراىي الشادىي باسىپ جۇرە بەردى.

بۇل بىر شىلقىغان باي شاھارەدى. سولدات ئاش قىمبات دەگىن مەيمانحاناعا كەلىپ، ئاش تاۋىر دەگىن
بولىمنى تاڭدار ئۆزۈپ ورناالاستى دا، بايلىق شىركىن نه سىتەتكىزىبىيدى، ئاش سۈيىكتى تاعامدارىن
دایاشى جىمىرىپ الدىرىدى.

مەيمانداردىڭ اياق كىيمىن تازالايتىن مالا يى وسىنشا اۇقاتتى مىززانىڭ جامان ئىنك كىيىپ جۈرگەننە
قايiran قالدى. سولدات ئالى كىيم اوستىرىپ ولگىرمەگىن ھەدى. ايتپىسە دە كەلسى كۇنى اسىل كىيم،
جالتىراۋىق ئىنك دەگەننىڭ بارىن ئىپ، مۇنتازادىي بوب كىينىدى.

نندى سولدات ناعىز شونجاردىڭ وزى بولدى دا شىقىتى. جۈزت وغان شاھاردىڭ بالىن جەرىننە بالەندەي
عالامات بار، پاتشا بار، ونىڭ عاجاب سۈلۈ قىزى بار دەپ، جامىراسىپ، بارىن ايتپ جاتىر.
— پاتشانىڭ قىزىن قالا يى كۈرۈگە بولادى؟ — دەپ سۈرادى سولدات.

— وغان جول جوق! — دهستي جوړت. — قىز اينالاسىن بىيك قامال، مژاۋىل مۇنارالار قورشاغان مس سارايدىڭ شىنىدە. سارايغا پاتشانىڭ وزىنەن باسقا جان باس سوقپايدى. ھشكىم ده سارايغا كىره المايدى، كىرگەن ادام شىعا المايدى. ويتكەنلىك ئۆزىلەر پاتشاعا قىزىڭ تۈبىنە قاتاراداعى بىر سولدانقا تىعدى دەپ بال اشقان. ال ۋىزى پاتشا بولغان سوڭ، سولدان دەگەنلىكىدى مەنسىنە مە؟

”شىركىن - اي، سول قىزدى بىر كۈرسىم، ارمانىم بولماسى ھدى!“ — دەپ نىتىقتنى سولدان.

بىراق وغان كىم رۇقسات بىرە قويىسىن؟!

سولداتتیک جايعاسی جایلۆدا، اق دهگەنی العس، قارا دهگەنی قارعس، تماترعا دا بارادى، پاشا باعندا سرۋەن قۇرىپ، سايران سالادى. قايىرسى مۇساپىرلەرگە اقشانى ۋىستاپ شاشادى. قايتىسىن بايقۇس، قاللاتاسىندا كوك تىيىنى جوق قۇ كىدەھى بوب ۋۇزى ده كوردى عوی! « جاس وسپەي مە، جارلى بايمىا مە» دەگەندەي، ول ابدهن بايدى، پاشا بالاسىنداي كېيىنپ، ماڭايىنا دوس - جاران، جورا - جولداش قاپتادى؛ «بارى ده جاتىپ جاستىق، يىلىپ توسلەك بوب، جىكىتتىڭ جىكىتى، مىززانىڭ مىزازى بىر وزىچىسىڭ دەپ، استى - وۇستىنە توپسىپ باياك بوب جۇر، ماقتاۋىدى كىم جەڭ كورسىن. وغان ھىلەر توپسىدى. الا بىرسە قار دا تاۋىسلادى. تىرنەكتەپ جىيماي، ۋىستاپ شاشقان سولاش، قانشا كوب بولسا دا، اقشا شىركىن ده تاۋىسلادى ھەن. اقمر اياعندا ھكى تەڭگەلىكتەن باسقا تۈك قالمادى! جايىناعان جاقسى بولەلەردى تاستاپ، شاتىرىدىڭ بىر قوشىسنا پانالاۋغا، بىرەۋە ئۇمىسأۇغا ۋېرىنېپ قالغان سورلى باسى ۋۆتىگەن ۋۆز مایلاب، ۋۆز جىرىتىمعن ۋۆز جامائىنا تۇرا كەلدى. ھندى دوس - جاران، جورا - جولداستارى دا كەلگىشتەۋىن قويىپ، وغان باس سوقپايتىن بولىدى: سوناۋ شاتىرعا كوتىرىلىپ چۈرۈدە قىينسىنغان بولار.

کوندردیلچ ببر کونی سولدات وز لاشعندا قاراڭىدا قامالىپ وىردى. بالاۋىز شرق الاتن دا كوك تىين چوق. كەنەت بياپىدا مىستان كەمپىردىلچ جۇمساۋىمەن جەر استى جاھاننامغا توپىپ، سودان

اکلهتن شاقپاچ تاسی مهن شالا جانغان بىلتىسى مىسنه توپه قالدى. سولدات شاقپاچ بېن بىلتىمنى تاۋىپلىپ، سارت تىكىزىپ وۇپ قالىپ ھى، سىك شالقاسىنان اشلىپ كەتىپ، ھۆزى باياعىدا جاھانىمانان كۈرگەن ھى كۈزى توستاعاندابى مىت بوساعاما كەلنىپ تۇرا قالدى.

— نە بۇيراسىز، تاقسىرى؟ — دەپ ارىس تىقى مىت.

— مامساغان، بىزگەلدەك! — دەدى سولدات تالىق قالىپ. — وينا سەن شاقپاچ تاسىپىن: نە تىلمىسىڭ سونى بىرمە دەيدى! اي، ماعان بارىنەن بۇرىن اقشا كەرەك! — دەگەنۋە بولماي، الگى مىت كۈزدەن عايىپ بولدى. كۈزدى اشىپ جۇمعانشا بىر دۇردا باقىردى اۋزىنا تىستىپ قايتادان جەتىپ كەلدى. شاقپاچ تاستىڭ قاسىيەتىنە سولداتنىڭ كۈزى جاڭا جەتى. بىر شاقساڭ — باقىرلى ماندىقتىڭ وۇستىنە جاتقان مىت جەتىپ كەلدى، ھى رەت شاقساڭ — كۆمىس اقشانىڭ، مۇش رەت شاقساڭ — التىن اقشانىڭ كۆزەتشى مىتى جەتىپ كەلدى.

سولدات قايتادان مىسان — سالتاناتى تاماشا بولمەلەر جالدارلىپ، كىيمىدى اسىلدان كېتىن بولدى. باياعى دوس — جاران مۇنى بىلىپ، قايتادان ولىپ — مۇشتى دە قالدى.

كۈنەردىڭ كۆننەنە ول تاۇي دا وىغا شومدى: « پاشانىڭ قىزىن بىر كۈرمىگەن سوڭ، بۇل دۇنېمەدە جۇرۇپ كەرەگى نە! اي دەسە اوزى، كۇن دەسە كۈزى بار كەرەمەت سۈلۈ دەسمىدى، ادام بالاسىنا كورسەتىپىگەن سوڭ، سۈلۈلەعنان نە پايدا؟ مىس ساراي، بىمك مۇنارا، وتبىس قامالدا تاس قاماۋدا وترىپ نە قىزىق كۈرەدى ول بايقۇس! مەڭ بولماسا سونى بىر رەت كورە الماي — اق ارماندا كەتكەنسىم بە؟ ايتپاقيشى، مەنىڭ الگى شاقپاچ تاسىم بار كەن عوي! » — دەپ، شاقپاچتى شاق تىكىزىپ ھى، ھى كۈزى توستاعاندابى باياعى مىت ارسالاڭدار جەتىپ كەلدى.

— كۆز بايلانىپ تۇن بولدى، جىڭىرىم مەنىڭ قۇم بولدى: بىلىنبىسىن قاشقان مىزىڭ، بىر كورسەتىشى پاتشا قىزىن!

الگى میت جیم - جیلاس جوق بولدى دا، ایتىپ اوزىن جاپقانشا، كوزدى اشىپ جۇمعانشا، پاتشا قىزىن ارقالاپ قايتا ورالدى. پاتشا قىزى مېتتىڭ وۇستىنده ئېقتاپ وىسىر. "ۋىزى دە بەت بىتكەننىڭ" وۇدىسى كەمن، "بىر كۈرگەننەن" - اق پاتشا قىزى كەمن بىسەندەن بىلگىلى بوب تۇر، سولدات شىدايى المادى. "ۋىزى سولدات بولغان سولى، كىمىدى اياسنىن. پاتشا قىزىن "شوب تىكىزىپ" سۈيىپ الدى.

الگى میت پاتشا قىزىن سارايىنا قايتادان اپارىپ تاستادى. مرتهڭى شاي وۇستىنده قىز پاتشا اكسى من شەشىسىنە عاجايىپ "بىر" تۇس كۈرگەننەن، تۇسىننە عاجاپ "مس" كۈرگەننەن، "ۋىزىنىڭ" يېتكە "مىننىپ" "بىر سولداڭقا بارغانىن، سولداتنىڭ "ۋىزىن" سۈيىپ العانىن ايتتى.

— ماسساعان، كەمەك بولسا! — دەپ پاتشا ايدىلى جاعارضىن وۇستادى.

پاتشا قىزىنىڭ كۈرگەننى "تۇسى" مە، "مۇشى" مە، سونى "بىلۇ" ئۈشىن، تۇنگە قاراي وىنلاڭ بولمىسىنە ساراي قىزمەتىننە قارتايغان جاسامىس "بىر ايدەلدى جىمبىرىدى.

ال سولدات بولسا تائىعجايىپ پاتشا قىزىن تاعى "بىر كۈرۈڭ"ه زار بولدى دا تۇردى. تۇنده تاعى دا بايابىعى میت بارىپ، پاتشا قىزىن توسمىگىنەن الا قاشتى: "بىراق كارى كۈڭ" اياعىنا سۇ و تېپەيتىن "تىڭىن سۇعا سالىپ، سوئىننان قۇۋا جونەلدى. مېتتىڭ پاتشا قىزىن ارقالاپ، "زاۋالىم" "بىر" ئېگە كىرىپ كەنكەنن كورىپ: "«اپ، بالىم، قولىما تۇسکەن شەعارىسىڭ»" — دەدى دە. كارى كۈڭ الگى قاقپاغا بورىمن بىلگى سالىپ، ئېمەنە قايتتى دا ئېقىغا شومدى. "بىراق الکۆز" میت قايتاردا وىنسىن كورىپ قالىپ، قالاداعى قاقپا اتاۋلىنىڭ بارىنە بورىمن "مەال سونداي بىلگى سالىپ قويىدى. میت قۇلۇعنەن اسىرىدى. قاقپانىڭ بارىنە "بىر" - بىرىنەن اومايىتىن "مەال سونداي بىلگى تۇرغاندۇقتان، كارى كۈڭ مەندى بىزدەگەن" مۇين تابا المايتىن بولدى.

تاشىرىڭە مەتمەمن پاتشا جۇبايمەن، كارى كۈڭ، بۈكىل ساردارلار قوتارىلا كوتىرىلىپ، پاتشا قىزىنىڭ تۇنده قايدا بارىپ كەلگەنن بىلۇڭە شىققى.

— منهکي، منناوْ «وي»! — دهدى پاتشا، قاقيپاسينا بورمن بىلگى سالىنغان «وي»دى نۇسقاب.

— جوق، زايىبىم، ول «ممىز»، منناوْ «وي»! — دهدى ونىڭ جۇبایى باسقا «بىر قاقيپانى كورسەتىپ.

— بىلگى وندىدا، مۇندىدا بار! — دەپ شۇ تە قۇستى سارايى ادامدارى. جەر سوقتىرىپ كەتكەنن لەر سوندا عاناڭ ئىشارىدى.

«براق پاتشانىڭ جۇبایى اقلىدى ايدى، ونىڭ سەرۋەن قۇرۇدان باسقا دا ونمرى بار بولانىن. ول التىن قايشىسىمەن جىبىك تۈرۈننەن بىرنىشە قىيقىشا قىيىپ الدى دا، ودان كىشكەنە دوربا تىكتى. ونى قارا قۇمىقتىڭ مايدا جارماسىمەن تولتىرىدى دا، قىزىنىڭ ارقاسىنا تائىپ، جول - جونەكمىي «بىر - «بىر دانىمن تۈسىپ وتراتىندايەتىپ، تۈپىن تىسىپ قويدى.

تۈنەدە الأكوز يىت تاعى كەلب، پاتشا قىزىن ارقاسىنا منگىزىپ الدى دا، سولداتىم قايدا سىڭىشىدەپ تايىپ وتسىرىدى. ال سولدات بايقوس ... «اپىر - اي، مەن نىڭ حانزىدا بولمادىمەكىن، سوندا عوي، پاتشانىڭ قىزىن ايتتىرىپ - اق الار دەيم»، — دەپ، عاشقىتقات زارىلەپ، كورگەنۋە تاءات تاپىادى.

پاتشا سارايىنان سولدات جاتاعىنا دەينىن تىسىك دوبادان مەدان توگىلىپ، مىز تاستاپ كەلگەننىن الأكوز يىت بايقاماي قالدى. تالىڭ الڭ - ھەڭ اتىسىمەن پاتشا مەن ونىڭ جۇبایى قىزىنىڭ تۈنەدە قايدا بارىپ كەلگەننىن «بىلىپ» الدى. «سوپىتىپ سولداتىنى اباقىتىعا سالدى. قاراڭىعى قاپاس، تار زىندان!» «مرتەڭە رەتىمن دارغا اسىلاسىڭ!» دەدى سولداتقا قاراۋىلىشلار. بۇل سوزدەن ونىڭ توبە شاشى تىك تۈردى. شاقپاڭ تاسىن دا جانقان ۋېئىنە تاستاپ كەتتىپتى.

تاڭمۇرەڭ سولدات اباقىتىنىڭ شىلتەرلى كىشكەنتىي تەرەزەمىسىنەن سىرتقا كۆز سالسا، سولداتىنى دارعا اسىقانىن كورەمىز دەپ، شاھار حالقى قالانىڭ شەت جاعىنا قاراىي اىغىلىپ بارا جاتىرەكىن. «دۇرس - دۇرس بارابان سوعلىلىپ، داڭىمۇر - دۇڭىمۇر داعارا قاىغىلىپ، سولداتتار لەك - لەكىمەن ساپ تۆزەپ بارادى. بىلەرى الجاپقىشى بار، اياقىندا كەپسىن لەل سالغان تىكشى بالا دا جوڭىرىپ بارادى. سەكىرىپ - قارعىپ

بارا جانقان بالانیڭ كەبىسى ۋېشىپ تۇسىپ، شىلتەرلى تەرزىسىنەن سولدات قاراپ تۈرگۈن اباقتىنىڭ
برىگىسىنە سارت دە قالدى.

— مىي، بالا، قايىدا اسىعىپ باراسىڭ؟ — دەدى سولدات ەتكىشى بالاعا. — مبارىبىر مەنسىز مىس
بىتىپىدى! ودان دا بۇين تۈرگۈن ۋېمىمنەن مەنلىڭ شاقپاڭ تاسىمىدى اكىپ بىرسەڭ عوي، مەننەن تۈرت
مەيلدا الار مەيدىك. بىراق الدى — ارىتىڭا قاراماي تىز جىت!

تۈرت مەيلدا بىرمەن دەگىن سوڭ بالانىڭ جانى قالا ما، وقتاي اعىپ زىمىراي جونەلدى. شاقپاڭ تاسىن
سولداتقا دەگەنشە اكىپ بىردى. ال سودان سوڭ ... سودان سوڭ نە بولغانىن كوره جاتارمىز!

قالانىڭ سىرتىنا اباجاداي دار اعاشى ورناتلىغان. اينالاسىن قورشاغان قالىڭ اسکەر، جىپىرلاغان
حالق. قازىلارمۇن ۋازىرلەرىنىڭ قارسى الدىنداىى التىن تاقتا پاتشا من ونىڭ جۇيايى وتر.

سولداتقى باسپالاداققا شىعارىپ، موينىتنا ھندى ارقان سالايمىن دەپ تۈرگۈندا: « مەدات، مەدات، مەداتىم بار
ایتاتىن: » و زاماندا، بۇ زامان، اجىل اۋىزىندا عىنىڭ اقسىمى تىلىكىن ورىندامماۋىشى ما « دى! مەنلىڭ ولرى
الدىندا شىلىم شەككىم كەلدى. شىلىم! بۇل دۇنييده ارمانسىز بوب وتمىيىن! » — دەپ اىياعى سالدى.

پاتشانىڭ بۇل تىلىكتى ورىنداماسقا شاراسى بولماي قالدى. سولدات شاقپاڭ تاسىن قالىناسىنان
سوئىرىپ ئىپ، بىرىنەن سوڭ بىرىن مۇش رەت شاعىپ قالىپ ھى، مەكى كۆزى توستاعاندابى يىت تە، مەكى
كۆزى نىيرەمنىنىڭ تاسىندابى يىت تە، مەكى كۆزى مۇنارادابى يىت تە — وشۇ ئە جەتىپ كەلدى.

— كانە، مەنى قىل ارقاننان قۇتقارىپ جىبىرىڭىدەرىشى! — دەپ «امىر» تى سولدات.

يىتىر سۇد يا من ۋازىرلەرى تاريا باس سالدى. بىرەۋىن اياعنىن، بىرەۋىن مۇنۇنىان تىستىپ ئىپ،
اسپانغا بويلاتا اتتى دا جىبىرىدى. مبارى دە جىركە كەلسىپ جالپ ھەتكەندە، جۈلىندارى ۋۆزلىپ مۇردەم كەتتى.

— جازىدەم، جاڭىلدىم، توقتات! — دەپ پاتشانىڭ جان داۋىسى شىققى. بىراق ونسىنا قاراماي، ھەڭ
داؤ يىت ونى جۇيايمىن قوسا اياعنى كۆكتەن كەلتىرىپ، پاره — پارمسىن شىعاردى. سول كەزدە